

вестникъ за култура и общественъ животъ.

Уредникъ: К. Мирославовъ
Редакция — „Шуменска“ 10

Цена 1 лв.

Излиза 3 пѣти седмично
Обяви по споразумение.

Важно!

Важно!

За всички посетители на кина. театри
за стари и млади.

ЗАПОМНЕТЕ!

Че на 30 септември т. г. на ново се открива най-модерна
ремонтирана и мобелирана

сладкарница, млѣкарница и баничарница

„ЕДЕЛВАЙСЪ“

на ул. „Владиславъ“ — до военния клубъ (новитѣ магазини)

Кждѣто всѣка сутринъ ще намерите ЕКСТРА ЦАРИГРАДСКА
ВАНИЦА, ПРИГОТВЕНА СЪ ПРѢСНО КРАВЕ МАСЛО и отъ
ДОБЪРЪ МАЙСТОРЪ, която ще ЗАДОВОЛЯВА НАЙ-ИЗТЪН-
ЧЕНИЯ ВКУСЪ НА КЛИЕНТА. НЕНАДМИНАТА ДО СЕГА
ПО МАТЕРИАЛИ И ЧИСТОТАТА.

Тѣй сжщо въ сладкарница и млѣнярница „Еделвайсъ“ ще намерите
всички видове млѣкарски и сладкарски произведения, приготвени
тоже отъ специалистъ майсторъ.

Съ вежливата и акуратна прислуга, всѣки може при строга фамилярно-
стъ да се отбие и отпочине.

Съ почитание:

Сладкарница, млѣкарница и баничарница, „ЕДЕЛВАЙСЪ“.

ИЗЪ МОЯТЪ ДНЕВНИКЪ

ЕСЕНЬ

Мраченъ септемврийски день..

Навѣнъ вали дъждъ — тихъ есенень дъждъ полита, като бисерни зрънца, танцува, капризничи по тротуаритѣ, целува стъклата на прозорцитѣ и навява въ душата ми мека печаль. . .

Ахъ, гостенка неканена, е тя, разгонва слънчеви дъчи и нехайно, развява свилена коса.

Колко ли сърдца ще изгаснатъ въ нейнитѣ жълти прегръдки; колко ли устни ще отронатъ последнитѣ си трели? . . .

Дъжда се усилва.

Ржми, . . . тъй тихо, тихичко ржми и трава по прозорцитѣ.

Лудо, блъска вратитѣ северенъ вѣтрецъ, киска се дяволито, кжса златни люспи отъ унилатѣ дървета и застиля земята на около. . .

Затварямъ морнитѣ си очи и съ дъхъ затаенъ слушамъ изтръпналъ плачевния шепотъ на есеннитѣ дъждовни капчици. Колко тъжно — приятна музика има въ това монотонно звънтене: колко безнадежденъ плачъ и сълзи? . . .

Ржми! . . . скръбна кжсна есенъ е — кжсна и тъжовна. . .

Отварямъ очитѣ си, призраци тъмни ме дебнатъ, бди предъ самата врата и смъртта. . .

— Бегай смърть!

Твоята топла галювна пригръдка е хладна сега.

Въ другъ день, друго време ела — ела и слушай азъ безъ сълзи на очи ще ти разкажа за болката на моитѣ бедни братя; за техната зла съдба и малки тъмни кашички. . .

На, надникни презъ прозореца и погледни: тѣ всички съ покрити съ жалки дрипи; всички сж бледи, гладни, всички искатъ да живеятъ — тъй много искатъ да живеятъ тѣ, тъй много. . .

Върви, си!

Азъ, ще остава тугъ самъ — самъ между моитѣ черни братя; ще слушамъ, какъ плаче есенния вѣтрецъ надъ беднитѣ техни хижи:

ще целувамъ тѣхнитѣ окървавени ржце и когато слънцето на ново обagri съ огнени стрели тѣхнитѣ потни чела и целуне теменужкигѣ ще ти дамъ моето бедно, окървавено сърдце. . .

Върви! . . .

Ржми! . . . тихо, тихичко ржми. . . Капнатъ сълзи отъ небесната гръдь, целува пожелтелитѣ листа и заспиватъ въ белитѣ покои на Морфей.

Върви! . . .

Моитѣ гладни братя съ уморени, огнена тжга пълни технитѣ сърдца; нѣма радостъ, нѣма щастие за тѣхъ. . .

Ржми! . . . тихо, тихичко ржмятъ сълзитѣ на есенята, обливатъ въ печаль земята. . .

Върви! . . .

Зимановский.

Изложбата на Буюклийски.

Отъ три седмици насамъ той работи неуморно въ своето поле за да поднесе на варненци скжния даръ на сърдцето си.

Карикатурната изложба на художника Буюклийски ще бжде истински празникъ за насъ; тя ще обagri душитѣ ни съ топлота на своитѣ творчески копнежи и съновидения; ще ни откъсне отъ мирѣтъ на сериозното за да ни отнесе въ мироветѣ на комичното, смѣшното — кждето личността пречупена презъ призмата на сатирата ще види своя духовенъ обликъ.

Некъ насърчимъ това даровито дете на родната ни живопись, некъ дадемъ своята морална и материална подкрепа за да може той да работи и твори още повече въ светлия храмъ на искуството.

Изложбата на Буюклийски ще се открие въ недѣля 30 т. м. въ зимния салонъ на хотелъ „Мусалла“.

Некъ я посетимъ.

Г. Г. ТЪРГОВЦИ, предпочитайте да дадете рекламите си въ единствения распространень Вашъ търговско-рекламенъ в. „Морско Ехо“, който напълно постига целта си. Реклами се приематъ въ редакцията „Шуменска 10.“